

ISIDRE GONZÁLEZ URGELLÉS

1964. L'Isidre assegurant un company.

Neix el 1926 i s'inicia en l'espeleologia a finals dels anys 50 en el Grup d'Investigacions Espeleològiques del Club Excursionista de Gràcia, del que en va ser president.

També formaria part del Grup d'Exploracions Subterrànies del Club Muntanyenc Barcelonès.

El seu primer contacte amb la biospeleologia va ser de la mà del Dr. Francesc Español, del Museu de Zoologia de Barcelona, actual Museu de Ciències Naturals. En passaria a ser el seu amic, ajudant i un dels col·laboradors més eficients. La seva dedicació a les activitats de camp, la recerca i la docència, junt el seu esperit organitzador i innovador, van establir unes bases de fons al Museu que encara avui es recorden

1963. L'Isidre amb el Dr. Francec Español i l'Oleguer Escolà al Museu de Zoologia de Barcelona.

i segueixen. Com per exemple, la posta en marxa, el 1961, d'unes acurades normes de catalogació, arxiu i conservació de la fauna subterrània recollida pels espeleòlegs, la qual cosa facilitaria en gran manera la seva determinació per part dels especialistes.

1964. L'arxiu de fauna cavernícola del Museu, una iniciativa de l'Isidre.

El 1965, amb el Dr. Español, va crear al Museu un nou i exclusiu espai dedicat a laboratori de biospeleologia.

Es va centrar en la recerca "in situ", la qual cosa el va dur a desenvolupar un nou tipus d'aspirador per la captura d'exemplars.

També va recórrer les zones més prometedores de la península. Destaquen les campanyes periòdiques i metòdiques a la Cerdanya,

1963. Norbert Casteret a Barcelona, amb l'Isidre i el Francesc Sas.

Montsià, Montsec, Balears, Alacant i Castelló.

En aquesta darrera campanya va participar en l'estudi, descripció i treballs posteriors del coleòpter cavernícola Carabidae Zuphiini *Ildobates neboti*, un nou gènere i espècie descrita per Francesc Español, que avui encara és una de les més importants descobertes de fauna subterrània.

Va fer recerques a França, Itàlia i Marroc. Sovint amb Armand Avalo, del GIE, encara ara companys inseparables.

Va descobrir noves espècies de coleòpters cavernícoles que li van ser dedicades: El *Paranillochlamys urgellesi* Español, 1964 (Cova Bonica, Sant Carles de la Ràpita, Montsià), el *Parvospeonomus urgellesi* Español, 1965 (Avenc de les Aranyes, Orsavinyà) i el *Tychobythinus urgellesi* Busuchet, 1974 (Cueva Oscura, Atzeneta, Castelló).

Parvospeonomus urgellesi.
Foto: J. Comas.

Aspirador Ugellés.

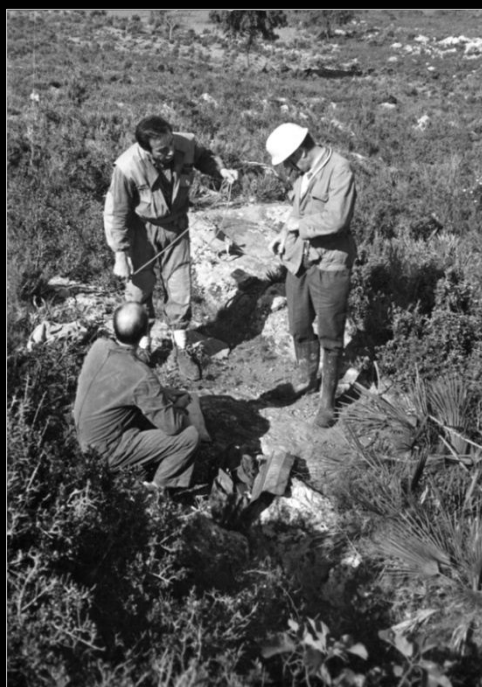
Tychobythinus urgellesi.
Foto: S. Montagud.

1963. De camí a l'avenc de les Aranyes (Orsavinyà, Maresme) el dia de la trobada del *Parvospeonomus urgellesi*. Isidre, Nati, Manel Arnau, Emili Devenat i Lluís Auroux.

Anys 60. L'Isidre amb el seu descapotable Ford americana, tipus "aiga" que utilitzava amb els companys en les excursions i campanyes.

1968. A la boca de l'avenc de Serenge (Castelló) amb el Dr. Español i C. Jeanne. Foto: Lluís Auroux.

Va realitzar una llarga estada d'especialització al Laboratori Subterrani de Moulis amb el professor Claude Delamare.

L'Isidre era industrial i tècnic en Marketing. El seu dinamisme i habilitats l'havien fet destacar en diversos camps de l'art i l'esport, com ara el patinatge, del que va ser campió d'Espanya de Gran fons.

També era un expert en escultura, talla en fusta, pintura i dibuix, tant artístic com lineal, que va aplicar a il·lustrar els treballs i descripcions de noves espècies. Com també ho va fer amb els seus coneixements de fotografia, una de les seves grans passions, experimentant amb llum ultraviolada, infraroja i polaritzada per aconseguir òptims resultats en el camp de la macrofotografia de fauna cavernícola.

Va realitzar diversos audiovisuals que van reforçar la seva tasca docent sobre biospeleologia en molts cursos d'iniciació a l'espeleologia i també en els organitzats pel Museu de Zoologia entre els anys 1966 i 1977.

A partir del 1966 va tenir un paper important, tant a nivell participatiu com organitzatiu, en les reunions i trobades de zòlegs al CSIC organitzades per iniciativa del Dr. Enric Balcells.

També es va interessar per l'arqueologia. El 1964 va fer el IV curs oficial del Museu Arqueològic de Barcelona i va col·laborar amb l'Eduard Ripoll i el Miquel Llongueras en diverses recerques.

Amb l'Eugeni Marigot i altres companys en una de les sortides biospeleològiques.

1973. L'Isidre amb el seu "kit" de recollida de fauna cavernícola a la Cova de la Sensada (Anoia).

1963. Observant la seva descoberta neolítica a la Cova del Tendo (Montsià).

El 1970 va presidir les sessions de treball de Tècnica i Material del Primer Congrés Nacional d'Espeleologia a Barcelona i del 70 al 76 va ocupar el càrrec de director de la secció de biospeleologia de l'Escola Catalana d'Espeleologia.

1975. A Mallorca amb el Claude Delamare, director del Laboratori Subterrani de Moulis.

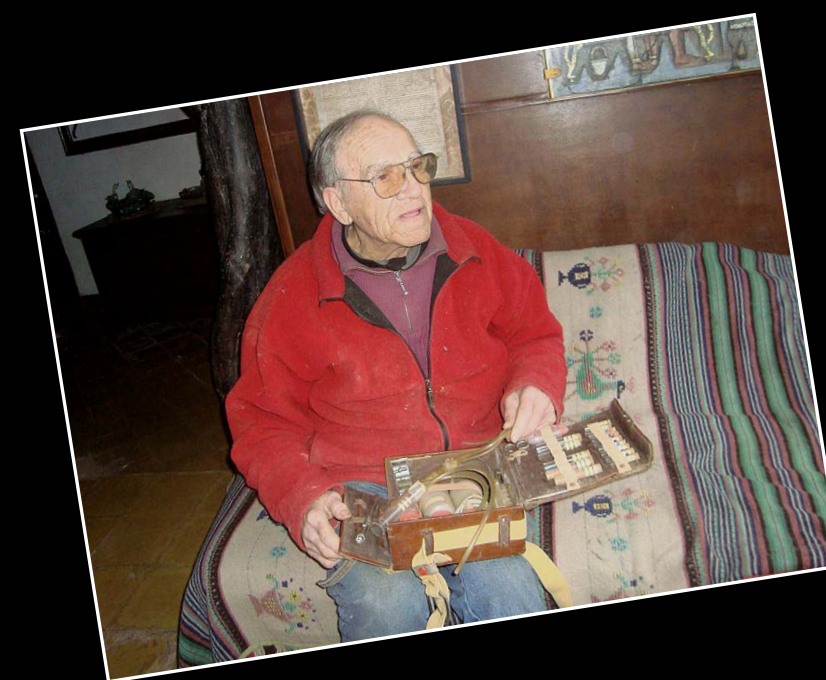
Va fer importants treballs paleontològics i arqueològics, com les restes humanes de la Cova d'Annes (Prullans, la Cerdanya) el 1963, o la pintura neolítica d'un toro a la Cova del Tendo (Sant Carles de la Ràpita, Montsià) el 1964.

1972. Campanya al Marroc. Entrada de la Ifri N'Touya (Haït M'Hammed (Gran Atlas).

2009. Amb Jordi Ribes al Museu de Ciències Naturals.

2011. Isidre González Urgellés a casa seva amb els estris de captura de fauna subterrània. La seva vinculació amb el Museu de Ciències Naturals encara segueix. Foto: Lluís Auroux.

Bibliografia a destacar:

-Búsqueda y captura de la fauna cavernícola. Geo y Bio Karst, núm 11. Barcelona 1967.

-Aspirador "Urgellés". Comunicaciones del Primer Congreso Nacional de Espeleología. Barcelona 1970.

-La Fotomacrografía al servicio de la Biospeleología. Comunicaciones del Primer Congreso Nacional de Espeleología. Barcelona 1970.

Dades proporcionades per Lluís Auroux i Poblador .

gonzalez.urgelles@hotmail.com

Data de publicació: 09.02. 2011